

[Arentoft.]

uhyggeagt, at en sådan bestyrelsespost skal koste de danske skatteydere 45 mill. kr. eller mere. Fremskridtspartiet siger derfor nej til denne ratifikation.

Arne Christiansen (V):

Jeg skal kun knytte et par bemærkninger og et par spørgsmål til dette forslag til folketingsbeslutning, som jo er en konsekvens af FNs fødevarekonference i 1974.

Jeg tror, det er nødvendigt, at der bliver lagt vægt på prioriteringen, som den er beskrevet i artikel 7, afsnit 1, (d), og at vi også i denne sammenhæng får fastlagt nogle kriterier for, hvilke lande der skal modtage bistand for at sikre, at midlerne dirigeres derhen, hvor der er størst behov for dem. Det må derfor også afklares, om Fondens midler kan bruges til investeringer i tilknytning til primærproduktionen, f. eks. til anlæg til fremstilling af kunstgødning, etablering af lagre, anlæg og forarbejdning af frugt- eller kødprodukter. Alt i alt bør hovedvægten efter venstres opfattelse lægges på projekter, der øger fødevareproduktionen til gavn for den lokale befolkning, mens projekter, der sigter på produktion af salgs- og eksportprodukter, bør have en lavere prioritet.

Det er også væsentligt, som det er beskrevet i artikel 8, at Fonden samarbejder med andre internationale organisationer, specielt FAO. Det bør undgås, at der i tilknytning til Fonden opbygges et stort kostbart sekretariat. I praksis bør det vel indebære, at Fonden henter al nødvendig ekspertise i andre internationale bistandsorganisationer og primært hos FAO, samt at det sekretariat, som Fonden skal have, placeres i Rom, hvor FAO har hovedkvarter.

Fra dansk side må det også være naturligt, at vi lægger vægt på det, som også er omtalt i artikel 8, nemlig samarbejdet med ikke-guvernemøntale organisationer inden for landbrugsudviklingsområdet. Jeg tror, at dansk landbrug og de tilknyttede serviceorganer har en erfaring og en kompetence, som vil kunne være til nytte ved udviklingen af landbruget i u-landene til gavn for begge parter.

Hvad angår størelsen af det danske bidrag, som den sidste ordfører beskæftigede sig en del med, vil jeg gerne udtrykke håbet om, at det vil være muligt at indpasse beløbet i den rullende 5 års plan for teknisk bistand på en sådan måde, så bidraget bliver et ekstra beløb til udvikling af landbrugssektoren. Vi har jo fra

venstres side måttet notere med beklagelse, at bidraget til World Food Program er fastholdt uændret med 90 mill. kr. årligt i de sidste 5 år, og at det er optaget med samme beløb i de rullende 5 års planer helt frem til 1980-81.

Jeg skal med disse få bemærkninger slutte med at udtrykke tilfredshed med, at Danmarks deltagelse i Fondens styrende organer vil kunne ske inden for rammerne af en nordisk valggruppe.

Lowzow (KF):

Jeg skal begynde med at sige, at det konservative folkeparti kan tilslutte sig denne folketingsbeslutning.

Selve sagen åbner en ny mulighed for u-landshjælp generelt, eller en ny linje, idet man her får fastslået den forpligtelse, der også ligger på de u-lande, som efterhånden er blevet de økonomisk stærke lande. Dette, at man får de u-lande, som har olieproduktion og dermed efterhånden den store kapitaldannelse i vort samfund, trukket med ind i u-landshjælpen, er noget, som vi ser som kun rimeligt og den eneste vej fremover, således at der bliver en koordinering mellem dem, der på en ret stille måde etablerer stor kapital, og den vestlige verdens know-how. Vi får her en samarbejdende støtte til u-landene, som er umulig at undvære, hvis det skal lykkes at bringe u-landene op til et stade, der bare ligger noget nærmere de vestlige landes.

Jeg kan ikke forstå fremskridtspartiets store skræk ved den kapital, der indgår i dette, da der ydermere står i forslaget, at det indeholdes i de løbende u-landsbudgetter, så det ingenlunde er penge, der skal lånes yderligere. Det fremgår klart af forslaget, og det har man jo taget afstand fra i forvejen, så det er ingen dobbeltbesparelse, selv om man tager afstand fra det to gange.

Det generelle i dette er, at vi her arbejder på et niveau, hvor det er direkte hjælp til selvhjælp, idet vi ikke kan regne med, at de lande, der er nede på dette niveau, kan komme videre, uden at de får deres landbrugsproduktion sat i gang, således at grundlaget for eksistensen i disse lande er i orden, inden man går i gang med industrialiseringen. Det er umuligt at springe direkte ind i den industrialiserede fase, og derfor kan vi tilslutte os de tanker og det, der ligger i dette forslag.

Vi kan ikke se, der er noget behov for nogen udvalgsbehandling af spørgsmålet.